

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 220. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm6447/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vel maatte det i flige Timer falde mig paa Sinde, at det var Morten Luther, den Mand, som gjennem ham optilede Kirken, bortføvet, at der kunde Ingen tænke paa at vandre til hans Grav for at komme ham ihu, ei kunde man ønske at give den livløse Sten hans Navn i Gjemme for de hule, klangfulde Stene havde holdt op at velsigne hans Minde og gjentage hans Psalmers hellige Toner. Vel maatte jeg fra det høie Stade paa Morten Luthers Grav see store Vidnesbyrd, om hvilken Kraft Guds rene Ord mon eie og kundgjorde i de forbigangne Dage, see den nærværende Tid i sin hele Kræftingvirkelse, stolt i sine glimrende Psalter af sin egen Usfæthed og Skjændsel: vel maatte jeg føle en brændende Længsel efter at see det kraftige Ord atter vandre paa Veirets Vinger, og indaande Liv og Mod og Kraft i den døende Slægt, men og maatte jeg stande nedbøiet, forsagt, naar jeg spurgte hvorledes? og Intet kunde troste mig uden Tanken om den Guds høie Fred og Jesu Christi Kraft, hvis Spor jeg saae paa Livens Volger, uden dog ret at føle dem inden i mit eget Hjerter. Derfor bad jeg Oldingen

Medens du kan tale Herrens Ord,
Og see Altet i hans Navn velsigne,
Lys Velsignelsen da over mig,
At min Leo de Helliges maa signe,
Løste mig til Christ i Himmetig:

